

UDKAST

Skatteministeriet
Udkast

J.nr. 2024-1724

Forslag til

Lov om ændring af lov om et indkomstregister, lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, skatteindberetningsloven og skattekontrolloven
(Terminaladgang for skatteforvaltningen i Grønland til visse oplysninger i indkomstregisteret, indhentelse af kontroloplysninger hos visse tredjemænd til brug for indberetningskontrol og kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat og klarere lovgivning om eSkatData)

§ 1

I lov om et indkomstregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 1305 af 20. november 2023, som ændret ved § 348 i lov nr. 718 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Skatteforvaltningen i Grønland har terminaladgang, jf. stk. 1, til de oplysninger i indkomstregisteret, som efter eller i medfør af artikel 26 i aftale mellem den danske regering og Grønlands landsstyre til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v. og den bistasftale, der er optaget som bilag til denne aftale, skal udveksles automatisk fra Danmark til Grønland.«

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.

2. I § 7, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1 eller 2« til: »stk. 1-3«.

3. I § 7, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »videnskabsministeren« til: »ministeren for digitalisering og ligestilling«, og »stk. 1-4« ændres til: »stk. 1-5«.

4. I § 7 A, stk. 1, 1. pkt., ændres »Virksomheder, der yder lån eller formidler lån,« til: »Kreditgivere og kreditformidlere«.

§ 2

UDKAST

I lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovbekendtgørelse nr. 6 af 7. januar 2022, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 2221 af 29. december 2020 og senest ved lov nr. 1566 af 12. december 2023, foretages følgende ændring:

1. I § 3 A, stk. 1, ændres »Virksomheder, der yder lån eller formidler lån,« til: »Kreditgivere og kreditformidlere«.

§ 3

I skatteindberetningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 15 af 8. januar 2024, foretages følgende ændring:

1. I § 15 b, stk. 1, 1. pkt., ændres »Virksomheder, der yder lån eller formidler lån,« til: »Kreditgivere og kreditformidlere«.

§ 4

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 12 af 8. januar 2024, som ændret ved § 9 i lov nr. 482 af 22. maj 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, ændres »skatteansættelse og opgørelse« til: »indberetningskontrol, kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat, skatteansættelse og afgørelse«.

2. I § 59, stk. 3, 1. pkt., og § 61, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »skattekontrollen«: », indberetningskontrollen eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat«.

3. I § 61, stk. 1, indsættes efter »skatteansættelse«: », indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat«.

4. I § 70, stk. 1, 1. pkt., ændres »Finansielle virksomheder, der yder lån eller formidler lån,« til: »Kreditgivere og kreditformidlere«.

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2025.

Stk. 2. Regler fastsat i medfør af § 7, stk. 5, i lov om et indkomstregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 1305 af 20. november 2023, forbliver i kraft, indtil

UDKAST

de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 7, stk. 6, i lov om et indkomstregister, jf. denne lovs § 1, nr. 1.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Baggrund

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Terminaladgang for skatteforvaltningen i Grønland til visse oplysninger i indkomstregisteret

3.1.1. Gældende ret

3.1.2. Skatteministeriets overvejelser

3.1.3. Den foreslåede ordning

3.2. Indhentelse af kontroloplysninger hos visse tredjemænd til brug for indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat

3.2.1. Gældende ret

3.2.2. Skatteministeriets overvejelser

3.2.3. Den foreslåede ordning

3.3. Klarere lovgivning om eSkatData

3.3.1. Gældende ret

3.3.2. Skatteministeriets overvejelser

3.3.3. Den foreslåede ordning

4. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

4.1. Terminaladgang for skatteforvaltningen i Grønland til visse oplysninger i indkomstregisteret

- 4.2. Indhentelse af kontroloplysninger hos visse tredjemænd til brug for indberetningskontrol og kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat
- 4.3. Klarere lovgivning om eSkatData
- 5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
 - 5.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
 - 5.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige
 - 5.3. Digitaliseringsklar lovgivning
- 6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
- 7. Administrative konsekvenser for borgerne
- 8. Klimamæssige konsekvenser
- 9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
- 10. Forholdet til EU-retten
- 11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
- 12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Det foreslås, at skatteforvaltningen i Grønland får terminaladgang til de oplysninger i indkomstregisteret, som efter eller i medfør af den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale og den bistaftale, der er optaget som bilag hertil, udveksles automatisk fra Danmark til Grønland. Lovforslaget udmønter de dele af regeringsgrundlaget Ansvar for Danmark fra december 2022, som handler om at styrke samarbejdet i Rigsfællesskabet

Skatteforvaltningen har desuden konstateret, at visse indberetningspligtige og indeholdelsespligtige virksomheder ikke kan eller vil udlevere tilstrækkelige eller troværdige oplysninger i forbindelse med Skatteforvaltningens kontrol af, om virksomhedens indberetning og opfyldelse af eventuelle indeholdelsespligt, er fyldestgørende og korrekte. Det foreslås derfor, at Skatteforvaltningen gives hjemmel til at kunne indhente oplysninger til brug for indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat hos tredjemand – dvs. hos andre end den virksomhed, der foretager indberetning og eventuel indeholdelse.

Konkret foreslås det, at Skatteforvaltningen skal kunne indhente oplysninger hos finansielle virksomheder, offentlige myndigheder, erhvervsdrivende og juridiske personer, som ikke er erhvervsdrivende, til brug for indberetningskontrol og kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat.

Desuden foreslås det at foretage en ensretning af begreber i lovgivningen om eSkatData.

2. Baggrund

Baggrunden for forslaget om at give skatteforvaltningen i Grønland adgang til visse oplysninger i indkomstregisteret er en anmodning herom af 9. december 2021 fra Grønlands Departement for Finanser og Ligestilling (nu Departement for Finanser og Skatter). De pågældende oplysninger udveksles i dag automatisk fra Danmark til Grønland. Det foreslås, at skatteforvaltningen i Grønland gives terminaladgang til de pågældende oplysninger i indkomstregisteret. Dermed vil skatteforvaltningen i Grønland kunne få oplysningerne hurtigere.

Baggrunden for forslaget om, at Skatteforvaltningen gives mulighed for at indhente oplysninger hos tredjemand til brug for indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat, er, at anvendelse af de eksisterende kontrolbeføjelser i skattekontrolloven, skatteindberetningsloven og kildeskatteloven ikke i alle tilfælde giver mulighed for, at Skatteforvaltningen kan indhente tilstrækkelige oplysninger til at kunne gennemføre en effektiv kontrol af den indberetningspligtige og den indeholdelsespligtige og

de oplysninger, der er indberettet, herunder de indeholdte skatter. Det gør sig f.eks. gældende i situationer, hvor Skatteforvaltningen ikke har kendskab til identiteten af (alle) de personer, den indberetningspligtige skal indberette oplysninger om, men først bliver bekendt hermed i forbindelse med f.eks. et uanmeldt kontrolbesøg. Det gør sig også gældende i de situationer, hvor virksomheder f.eks. indberetter om løn, der ikke er udbetalt (fiktive indberetninger), eller indberetter lønoplysninger i eget navn, selv om lønudbetalingerne er foretaget af en anden virksomhed. I sådanne tilfælde er virksomhederne ofte uden reel aktivitet og kan som følge heraf ikke udlevere oplysninger i forbindelse med Skatteforvaltningens kontrol.

Indberettede lønoplysninger udstilles i det fællesoffentlige indkomstregister, hvor andre offentlige myndigheder og virksomheder lægger oplysningerne til grund for deres afgørelser. Skatteforvaltningen er dataansvarlig for indkomstregisteret og er dermed ansvarlig for, at behandlingen af personoplysningerne lever op til reglerne i databeskyttelsesforordningen, herunder at oplysningerne er korrekte.

Skatteforvaltningen vil få bedre mulighed for at gribe ind over for fejl, misbrug og svig på et tidligt tidspunkt, hvis Skatteforvaltningen f.eks. får mulighed for at kunne indhente oplysninger til brug for kontrol af indeholdelsespligt og de indberetninger, den indberetningspligtige har foretaget, hos tredjemand – f.eks. finansielle virksomheder. Hermed vil Skatteforvaltningen f.eks. kunne følge pengestrømme til og fra den, der er angivet som indberetningspligtig i en indberetning.

Baggrunden for forslaget om at foretage en ensretning af begreber i lovgivningen i eSkatData er, at der i dag i en del af lovgivningen bliver anvendt et begreb om virksomheder, der yder eller formidler lån, som er et andet end det begreb, der bliver anvendt om de samme virksomheder i den øvrige del af lovgivningen. Denne afvigende begrebsanvendelse kan give anledning til fortolkningstvivl om, hvilke virksomheder der kan anvende eSkatData i forbindelse med en kreditgivningssituation. Det foreslås derfor at ensrette begreberne på tværs af lovgivningen.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Terminaladgang for skatteforvaltningen i Grønland til visse oplysninger i indkomstregisteret

3.1.1. Gældende ret

Efter artikel 26 i den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsoverenskomst (aftale af 18. oktober 1979 mellem den danske regering og Grønlands landsstyre til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.) forpligter begge dele af riget

sig til at yde hinanden bistand i skattesager i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i et bilag til dobbeltbeskatningsoverenskomsten. Dette bilag er benævnt ”Bistandsaftale”.

Bistandsaftalens pkt. 12 indeholder regler om automatisk udveksling af oplysninger. Desuden fremgår det af bistandsaftalens pkt. 20, at de kompetente myndigheder i de to dele af riget kan indgå yderligere aftale for at gennemføre bestemmelserne i denne aftale.

I henhold til bistandsaftalens pkt. 20 har Danmark og Grønland indgået en administrativ aftale af 28. februar 2019 om automatisk udveksling af oplysninger. Aftalen er senere ændret to gange ved henholdsvis aftale af 10. december 2020 om ændring af aftale mellem de kompetente myndigheder i Danmark og Grønland i henhold til pkt. 20 i aftale af 18. oktober 1979 mellem Danmark og Grønland om bistand i skattesager om automatisk udveksling af oplysninger og aftale af 14. december 2021 om ændring af aftale mellem de kompetente myndigheder i Danmark og Grønland i henhold til pkt. 20 i aftale af 18. oktober 1979 mellem Danmark og Grønland om bistand i skattesager om automatisk udveksling af oplysninger som ændret ved aftale af 10. december 2020.

Efter denne aftales artikel 1 og bilag 1 udveksler Danmark og Grønland en række oplysninger automatisk. Udvekslingen sker efter aftalens artikel 1, stk. 3, årligt senest den 1. marts i året efter det kalenderår, oplysningerne vedrører. De udvekslede oplysninger kan kun videregives under overholdelses af dansk henholdsvis grønlandsk lovgivning og databeskyttelsesforordningen.

En række af de oplysninger, Danmark udveksler med Grønland efter disse aftaler, indgår i det danske indkomstregister. Det drejer sig om følgende oplysninger:

- Royalties og andre periodisk betalbare afgifter for udnyttelse af ophavsret, patent, mønster, varemærke eller anden sådan rettighed eller ejendom
- Lønninger
- Gratiale, provision, honorar og andet vederlag
- Pensioner, livrenter, dagpenge, sociale ydelser m.v.
- Arbejdsgivers indbetaling på en pensionsordning
- Visse godtgørelser
- Værdien af rådigheden over [fri] bil, bolig eller lystbåd og andre personalegoder
- Aktieløn

- Værdien af udnyttelse eller vederlag for købe- og tegningsretter til aktier eller anparter m.v.
- Andre arter af indkomster omfattet af skatteindberetningslovens §§ 1-7
- Detailoplysninger om indberettede indkomster m.v. efter skatteindberetningslovens §§ 1-7.

Den automatiske udveksling af oplysninger er et led i det administrative samarbejde mellem Danmark og Grønland. Udvekslingen af oplysninger om løn og anden A-indkomst skal ses i sammenhæng med, at efter § 38, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 2104 af 23. november 2021 om kildeskat skal personer, dødsboer, selskaber, fonde, foreninger og institutioner m.v., der har hjemting i Danmark, foretage indeholdelse af kildeskat til Grønland ved udbetaling eller godskrivning af vederlag for arbejde og ved udbetaling af pensioner, som er omfattet af skattepligt efter den grønlandske landstingslov om indkomstskat. De indeholdte kildeskattebeløb indbetales til Skatteforvaltningen.

Indkomstregisteret er et fælles offentligt register, som bl.a. indeholder oplysninger om indkomst og arbejdsomfang.

Arbejdsgivere og andre, som skal indberette til indkomstregisteret, indberetter således oplysninger om indkomstforhold og arbejdsomfang m.v. De myndigheder m.v., som bruger de oplysninger, der indberettes til indkomstregisteret, kan få adgang til at hente oplysningerne i indkomstregisteret frem for at indhente oplysningerne hos borgerne og virksomhederne. Dette sker gennem en såkaldt terminaladgang til indkomstregisteret.

For så vidt angår spørgsmålet om terminaladgang til indkomstregisteret er det i § 7, stk. 1, i lov om et indkomstregister (herefter indkomstregisterloven) bestemt, at kommunale og statslige myndigheder, anerkendte arbejdsløshedskasser og andre uden for de i lovens § 6 nævnte tilfælde kan få terminaladgang til indkomstregisteret, i det omfang de pågældende i henhold til anden lovgivning kan få sådan adgang.

Bestemmelsen blev indsat i 2006 ved vedtagelsen af indkomstregisterloven. Om baggrunden og rækkevidden af bestemmelsen er i de almindelige bemærkninger til det bagvedliggende lovforslag, jf. Folketingstidende 2005-06, tillæg A, side 3420-3422, bl.a. anført, at Skatteministeriet på grund af registerets karakter og meget store omfang har fundet det rigtigst, at registeret etableres ved lov, og at spørgsmålet om terminaladgang til registeret ligeledes reguleres gennem udtrykkelige bestemmelser herom i den relevante særlovgivning. Det er herudover anført, at lovforslaget derfor ledsages af et

følgelovforslag, der bl.a. har til formål at tilvejebringe sådanne udtrykkelige bestemmelser om terminaladgang. Det er endvidere anført, at adgangen til indhentelse og videregivelse af oplysninger fra registeret i øvrigt derimod alene reguleres af de almindelige regler herom, herunder navnlig persondatalovens regler (i dag databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven).

I de specielle bemærkninger til § 7, stk. 1, jf. Folketingstidende 2005-06, tillæg A, side 3452 og 3453, er bl.a. anført, at det foreslås, at kommunale og statslige myndigheder, anerkendte arbejdsløshedskasser og andre kan få terminaladgang til oplysninger i indkomstregisteret, i det omfang de pågældende i henhold til anden lovgivning kan få en sådan terminaladgang til indkomstregisteret. Det er herudover anført, at det er et krav for at få terminaladgang til oplysninger i indkomstregisteret, at der i anden lovgivning er udtrykkelig lovhjemmel til, at den pågældende myndighed m.v. kan få terminaladgang til oplysninger i indkomstregisteret. Det er også anført, at terminaladgang kun vil kunne opnås i det omfang, de enkelte myndigheder kan/skal bruge oplysninger fra indkomstregisteret, og at der kun vil blive givet adgang til oplysninger, som er relevante og nødvendige for den enkelte myndighed. Det er ligeledes anført, at adgang alene vil kunne etableres i overensstemmelse med persondatalovens regler, og at det således i forbindelse med etablering af terminaladgang til indkomstregisteret konkret vil skulle overvejes, hvorvidt det er sagligt og nødvendigt at give adgang, og om der på det enkelte område kan gives en mere begrænset adgang til oplysningerne i indkomstregisteret. Det er endelig anført, at det er et krav, at offentlige myndigheder m.v. ikke må behandle eller have adgang til oplysninger, som de ikke har behov for i deres konkrete myndighedsudøvelse.

Efter § 14, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 906 af 26. juni 2018 om et indkomstregister kan myndigheder og andre indhente oplysninger fra indkomstregisteret via webservice opslag eller advisordninger, hvis de efter indkomstregisterlovens § 7, stk. 1, har adgang hertil, og hvis de med Skatteforvaltningen har indgået aftale herom, jf. indkomstregisterlovens § 7, stk. 4.

På baggrund af det i bemærkningerne til lovforslaget anførte lægges det til grund, at terminaladgang til indkomstregisteret kræver udtrykkelig lovhjemmel. De grønlandske skattemyndigheder kan således ikke få terminaladgang til indkomstregisteret uden udtrykkelig lovhjemmel.

Der findes ikke på nuværende tidspunkt en sådan udtrykkelig hjemmel.

3.1.2. Skatteministeriets overvejelser

Grønlands Departement for Finanser og Ligestilling (nu Departement for Finanser og Skatter) har den 9. december 2021 anmodet om, at skatteforvaltningen i Grønland får terminaladgang til de oplysninger, som findes i indkomstregisteret, og som i dag udveksles efter administrativ aftale af 28. februar 2019 mellem Danmark og Grønland om automatisk udveksling af oplysninger.

En sådan adgang vil indebære, at skatteforvaltningen i Grønland vil kunne få løbende adgang til de månedligt indberettede oplysninger i indkomstregisteret frem for at modtage dem årligt efter udgangen af det år, oplysningerne vedrører. Ønsket om løbende adgang skal ses i lyset af, at indkomstoplysninger i stigende omfang indgår i sagsbehandlingen på og uden for skatteområdet. En adgang vil således gøre det muligt for Grønland at udvikle sine administrative systemer.

F.eks. er der indført et beskæftigelsesfradrag i Grønland. I dag opgøres fradraget årligt og indgår i slutopgørelsen for det foregående år. Der er et politisk ønske om at styrke incitamentet til arbejdsmarkedsdeltagelse bl.a. ved at udbetale beskæftigelsesfradraget månedligt baseret på de indkomstoplysninger, som arbejdsgiverne har indberettet. Uden en adgang til indkomstregisteret og dermed de månedligt indberettede oplysninger fra danske arbejdsgivere vil en sådan ordning føre til en forskelsbehandling, da løsningen ikke vil kunne omfatte grønlandske medarbejdere med danske arbejdsgivere. Dette omfatter mere end 10 pct. af de beskæftigede i Grønland.

Afregning af grønlandsk kildeskat er systemteknisk og regnskabsmæssigt understøttet fra dansk side via Skattekontoen, men det kan være hensigtsmæssigt, hvis der skabes bedre mulighed for revidering og/eller udarbejdelse af processer for afstemning, så skatteforvaltningen i Grønland kan anvende data fra indkomstregisteret til konkret afstemning i forhold til den grønlandske kildeskat, som overføres via Skattekontoen på virksomhedsniveau.

Som udgangspunkt vurderer Skatteministeriet ikke, at international udveksling af skatteoplysninger bør ske ved, at det pågældende andet lands skattemyndigheder gives terminaladgang til de relevante oplysninger i Skatteforvaltningens systemer. Grønland bør dog som en del af rigsfællesskabet kunne gives en særlig status i denne forbindelse. En imødekommelse af anmodningen om terminaladgang til indkomstregisteret for skatteforvaltningen i Grønland vil yderligere udmønte en del af regeringsgrundlaget Ansvar for Danmark fra december 2022, idet det heri er anført, at Regeringen ønsker et tæt og løsningsorienteret samarbejde med Færøerne og Grønland. Både

på områder, som Danmark varetager for hele riget, og på områder, som er overtaget. Herudover understøtter en terminaladgang for skatteforvaltningen i Grønland til indkomstregisteret den danske opkrævning af grønlandsk kildeskat fra danske udbetalere af vederlag for arbejde eller pensioner til personer, der er skattepligtige til Grønland.

Skatteministeriet vurderer derfor, at anmodningen fra Grønlands Departement for Finanser og Ligestilling (nu Departement for Finanser og Skatter) om, at skatteforvaltningen i Grønland gives terminaladgang til indkomstregisteret, bør imødekommes, og at adgangen gives til de oplysninger i indkomstregisteret, som udveksles efter administrativ aftale af 28. februar 2019 mellem Danmark og Grønland om automatisk udveksling af oplysninger eller senere aftaler mellem Danmark og Grønland udstedt i medfør af artikel 26 i aftale mellem den danske regering og Grønlands landsstyre til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v. og den bistandsaftale, der er optaget som bilag hertil.

3.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at skatteforvaltningen i Grønland vil få terminaladgang til de oplysninger i indkomstregisteret, som efter eller i medfør af artikel 26 i den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsoverenskomst og den bistandsaftale, der er optaget som bilag til dobbeltbeskatningsoverenskomsten, udveksles automatisk fra Danmark til Grønland.

Den foreslåede ændring af indkomstregisterlovens § 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, vil medføre, at skatteforvaltningen i Grønland vil kunne få løbende adgang til de månedligt indberettede oplysninger i indkomstregisteret frem for at modtage dem årligt efter udgangen af det år, oplysningerne vedrører.

Den foreslåede ændring vil alene give skatteforvaltningen i Grønland adgang til oplysninger i indkomstregisteret, som efter de relevante aftaler mellem Danmark og Grønland skal og allerede udveksles automatisk. Skatteforvaltningen i Grønland vil således ikke få terminaladgang til andre af de systemer, Skatteforvaltningen driver, end indkomstregisteret, og skatteforvaltningen i Grønland vil ikke få adgang til de data i indkomstregisteret, som ikke efter de relevante aftaler udveksles automatisk fra Danmark til Grønland.

De oplysninger i indkomstregisteret, det foreslås at give skatteforvaltningen i Grønland adgang til, er de oplysninger, der i dag udveksles automatisk med Grønland. Se nærmere herom under gennemgangen heraf i pkt. 3.1.1.

Som følge af at det foreslås, at skatteforvaltningen i Grønland får terminaladgang til de oplysninger i indkomstregisteret, som efter eller i medfør af den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsoverenskomst og den bistandsaftale, der er optaget som bilag til dobbeltbeskatningsoverenskomsten, skal udveksles automatisk fra Danmark til Grønland, vil de oplysninger, skatteforvaltningen i Grønland vil kunne få adgang til, kunne ændres gennem ændring af aftalerne mellem Danmark og Grønland om automatisk udveksling af oplysninger eller nye administrative aftaler mellem Danmark og Grønland udstedt i medfør af artikel 26 i aftale mellem den danske regering og Grønlands landsstyre til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v. og den bistandsaftale, der er optaget som bilag hertil.

For nærmere om beskrivelse af forslaget henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

3.2. Indhentelse af kontroloplysninger hos visse tredjemænd til brug for indberetningskontrol og kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat

3.2.1. Gældende ret

Skatteforvaltningen er tillagt en række kontrolbeføjelser, som fremgår af de enkelte skatte- og afgiftslove, herunder momsloven, skatteindberetningsloven, kildeskatteloven og skattekontrolloven. Brug af de enkelte kontrolbeføjelser kan ske uden retskendelse.

Skatte- og afgiftslovgivningens kontrolbeføjelser retter sig mod konkrete erhvervsdrivende, indberetningspligtige, indeholdelsespligtige eller afgiftspligtige. Kontrollen kan derfor alene rette sig mod personer eller selskaber, hvor Skatteforvaltningen positivt ved, at der er tale om en erhvervsdrivende eller en indeholdelsespligtig m.v. Denne positive viden vil typisk bero på, at de pågældende er registreret hos myndighederne som erhvervsdrivende m.v.

Skatteforvaltningen foretager bl.a. arbejdsgiverkontrol, det vil sige kontrol af, om de indeholdelsespligtige overholder de pligter, de som indeholdelsespligtige er pålagt efter kildeskatteloven eller andre skattelove, ligesom Skatteforvaltningen fastsætter de nærmere retningslinjer for kontrollens udførelse, jf. kildeskattelovens § 86.

For så vidt angår indberetningskontrol gælder det efter skatteindberetningslovens § 56 bl.a., at den indberetningspligtige efter anmodning fra Skatteforvaltningen skal indsende det materiale, der udgør grundlaget for de oplysninger, der skal indberettes, herunder oplysninger til brug for afgørelsen af, om en oplysning er indberetningspligtig.

Efter skattekontrollovens § 1, stk. 1, kan Skatteforvaltningen kontrollere, at skattepligtige til Danmark afgiver de nødvendige oplysninger til opgørelse af indkomstskat (skatteansættelse) og til afgørelse af skattepligt. Bestemmelsen fastslår, at det er Skatteforvaltningens opgave som myndighed at sikre, at enhver betaler den skat, den pågældende skal.

Det fremgår af forarbejderne til skattekontrollovens § 1, stk. 1, jf. Folketingstidende 2017-18, tillæg A, L13 som fremsat, side 84, at der ikke er hjemmel til, at Skatteforvaltningen kan fremtvinge oplysninger fra den skattepligtige gennem et pålæg, men Skatteforvaltningen har mulighed for i stedet at anmode tredjemand om de nødvendige oplysninger eller foretage en skønsmæssig (skatte)ansættelse på baggrund af de foreliggende oplysninger.

Skatteforvaltningen kan til brug for skatteansættelse og afgørelse af skattepligt anmode om oplysninger fra tredjemand efter reglerne i skattekontrollovens afsnit II og skatteindberetningsloven. Bestemmelsen i skattekontrollovens § 1, stk. 2, giver Skatteforvaltningen bemyndigelse til at indhente oplysninger om den enkelte skattepligtige hos tredjemand, når oplysningerne skal bruges til skattekontrol.

I skattekontrollovens afsnit II findes de oplysningspligter, som er knyttet til en forudgående anmodning fra Skatteforvaltningen. Ingen af disse oplysningspligter giver mulighed for at indhente oplysninger hos tredjemand, når formålet hermed er kontrol af den indberetningspligtige, herunder de oplysninger en indberetningspligtig har foretaget (indberetningskontrol) eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat. Heller ikke kildeskatteloven eller skatteindberetningsloven indeholder bestemmelser, hvorefter Skatteforvaltningen kan indhente oplysninger fra tredjemand til brug for kontrol af indeholdelses- eller indberetningspligt.

3.2.2. Skatteministeriets overvejelser

Enhver, der er skattepligtig her til landet, skal årligt oplyse Skatteforvaltningen om sin indkomst, hvad enten den er positiv eller negativ, og give oplysninger om sin ejendom.

Oplysningsfristen for fysiske personer, som modtager en årsopgørelse, er senest den 1. maj i året efter indkomstårets udløb, mens oplysningsfristen for fysiske personer og virksomheder, der modtager et oplysningsskema, er senest den 1. juli i året efter indkomstårets udløb.

Efter eller i medfør af skatteindberetningsloven modtager Skatteforvaltningen oplysninger fra tredjemand om bl.a. løn, pension, renter, aktier m.v. Der

er forskellige frister for disse indberetninger, og nogle indberetninger, f.eks. om løn m.v., skal indgives månedligt, mens andre oplysninger skal indberettes kvartalsvist eller årligt.

De indberetninger, Skatteforvaltningen modtager efter skatteindberetningsloven, bliver kontrolleret løbende og i takt med, at de foretages og dermed før udløbet af oplysningsfristerne i skattekontrolloven. Indberetningerne kontrolleres også i forbindelse med den generelle kontrol af de skattepligtiges skatteansættelser og dermed efter udløbet af oplysningsfristen.

I takt med, at flere og flere oplysninger til brug for skatteansættelsen modtages via indberetninger fra tredjemand fremfor via de skattepligtiges oplysningspligter, og de indberettede oplysninger udstilles i f.eks. indkomstregisteret og anvendes af andre myndigheder, banker, kreditinstitutter m.fl. – også inden oplysningsfristens udløb – er behovet for at føre en effektiv, samtidig og løbende kontrol med de indberettede oplysningers korrekthed øget.

I den sammenhæng vurderes det ikke at være hensigtsmæssigt at afvente udløbet af de skattepligtiges oplysningsfrist, før de indberettede oplysninger kontrolleres. Oplysningerne i indkomstregisteret anvendes f.eks. løbende hen over året i forbindelse med kreditvurdering, udbetalinger fra Lønmodtagernes Garantifond, lønindeholdelse og beregning af overførselsindkomst m.v.

Sideløbende med den øgede brug af de indberettede oplysninger til fortryk på årsopgørelser og oplysningsskemaer for selvstændigt erhvervsdrivende er Skatteforvaltningens kontrol af de modtagne indberetninger blevet intensiveret. I den forbindelse har Skatteforvaltningen konstateret, at der i visse tilfælde mangler hjemmel til effektivt at kunne kontrollere såvel de indberetnings- og indeholdelsespligtige virksomheder som indholdet af de indberettede oplysninger, der modtages fra disse virksomheder, idet der ikke er hjemmel til at indhente tilstrækkelige oplysninger fra uafhængige tredjemænd til brug for indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat for både tidligere som indeværende indkomstår. En sådan hjemmel vil navnlig kunne forbedre kontrollen i de tilfælde, hvor oplysningerne ikke kan fås fra den indberetnings- eller indeholdelsespligtige, eller hvor det vurderes, at de modtagne oplysninger ikke er tilstrækkeligt fyldestgørende eller troværdige. En sådan hjemmel vil også betyde, at Skatteforvaltningen kan føre en mere effektiv kontrol af data i indkomstregisteret og dermed i højere grad sikre, at myndigheder og virksomheder, der har adgang til oplysningerne i indkomstregisteret, lægger korrekte data til grund for deres afgørelser m.v.

Den nuværende indberetningskontrol og kontrol med indeholdelse af kilde-skat foretages løbende hos de virksomheder, der har foretaget indberetningerne og indeholdelserne. Hvis virksomhederne ikke vil eller kan indsende oplysninger til Skatteforvaltningen, giver Skatteforvaltningens nuværende kontrolbeføjelser, der navnlig findes i skatteindberetningsloven og kilde-skatteloven, ikke mulighed for at indhente de manglende oplysninger hos tredjemand. Derudover kan skattekontrollovens kontrolbeføjelser anvendes til kontrol af skatteansættelser for de borgere og virksomheder, indberetningerne vedrører. I relation til indberetningskontrollen er en sådan proces langsommelig, ressourcekrævende og tidsmæssigt forskudt i forhold til effektivt at kunne sikre korrekt fortryk af de indberettede oplysninger på årsopgørelserne henholdsvis oplysningsskemaerne for selvstændigt erhvervsdrivende. Dertil har den proces vist sig at være utilstrækkelig i forhold til at imødegå igangværende misbrug af Skatteforvaltningens systemer – f.eks. i form af at få udbetalt overskydende skat uden realitet bag udbetalingen.

Skatteforvaltningen har set eksempler på indberetning af ”fiktive” lønninger, hvor formålet med indberetningerne ikke har været af skattemæssig karakter, men at få registreret lønoplysningerne i indkomstregisteret med henblik på f.eks. udbetaling af sociale ydelser, bevilling af lån m.v. på et ukorrekt grundlag.

Skatteforvaltningen har også set eksempler på virksomheder med ansatte, der udfører f.eks. rengøringsarbejde, og hvor virksomheden udbetaler løn til de ansatte, uden at virksomheden indberetter lønoplysninger til indkomstregisteret – det gør i stedet en anden ”fiktiv virksomhed”. I Skatteforvaltningens systemer vil det være den ”fiktive virksomhed”, der hæfter for afregningen af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag m.v., men den ”fiktive virksomhed” går konkurs, inden A-skat og arbejdsmarkedsbidrag m.v. skal afregnes.

En sådan sags rette sammenhæng kan først konstateres, når en kontrol har afdækket pengestrømmene hos de ansatte, og det kan fastslås, hvilken virksomhed der reelt har udbetalt lønningerne. Oplysningerne kan kun indhentes via de ansattes pengeinstitut. Herefter kan Skatteforvaltningen træffe en afgørelse om hæftelse for ikke indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag m.v. og indberetningspligt over for den virksomhed, der reelt udbetalte lønningerne.

Der er også set tilfælde, hvor virksomheder overfører lønninger direkte til udenlandske bankkonti og betalingsplatforme. Sådanne overførsler vil alene

kunne konstateres via bankkontoudskrifter fra virksomhedens bankforbindelse(r).

Skatteministeriet vurderer derfor, at en udvidelse af mulighederne for at indhente kontroloplysninger hos tredjemand til også at omfatte tilfælde, hvor formålet er indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat, vil kunne effektivisere såvel den løbende generelle, rutinemæssige kontrol, som den kontrol, hvor der er formodning for fejl, misbrug eller svig. En sådan hjemmel vil også betyde, at Skatteforvaltningen i højere grad, end tilfældet er i dag, vil kunne imødegå manglende, mangelfulde og fiktive indberetninger til indkomstregisteret.

Indkomstregisteret er et fællesoffentligt register. Indberetninger til indkomstregisteret indgår i et fællesoffentligt samarbejde om at indhente oplysninger, så borgerne og virksomhederne ikke skal meddele de samme oplysninger til forskellige myndigheder m.v. Disse oplysninger bruges både til skatteformål og af andre myndigheder og virksomheder til andre formål.

Uanset om oplysningerne indberettes til indkomstregisteret eller til Skatteforvaltningen i øvrigt, anvender Skatteforvaltningen oplysningerne ved dannelsen af borgernes årsopgørelser og på oplysningsskemaet for selvstændigt erhvervsdrivende, mens andre oplysninger, der er omfattet af indberetningspligterne, har karakter af at være kontroloplysninger. De oplysninger, der indberettes, kan derudover bl.a. anvendes til udveksling af oplysninger med udlandet som led i samarbejde om international skattekontrol.

Ud over det væsentlige i at sikre, at Skatteforvaltningen har mulighed for at gennemføre en effektiv kontrol af de indberetningspligtige og de indberetninger, Skatteforvaltningen modtager, herunder mulighederne for at kunne imødegå fejl, misbrug og svig, vurderer Skatteministeriet tillige, at det er væsentligt, at det er muligt at gennemføre en mere effektiv kontrol af, om oplysningerne, der findes og udstilles i indkomstregisteret, er fyldestgørende og korrekte.

Det bemærkes derudover, at en udvidelse af mulighederne for at indhente kontroloplysninger hos tredjemand til også at omfatte tilfælde, hvor formålet er indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat, vil kunne fremrykke den nødvendige kontrol til et langt tidligere tidspunkt end i dag, da det vil give mulighed for at foretage kontrol af indberetnings- og indeholdelsespligten ikke kun for tidligere, men også for indeværende indkomstår. Hvis Skatteforvaltningen er nødsaget til at rette kontrollen mod de enkelte skattepligtige, igangsættes en omstændelig, ressource-

krævende og langsommelig proces, idet der skal oprettes sager for hver enkelt skattepligtig, som indberetningen vedrører. Derudover vil der skulle indhentes oplysninger fra hver enkelt skattepligtig og eventuelt fra f.eks. hver enkelt skattepligtigs pengeinstitut. Derefter skal der træffes en afgørelse for hver enkelt skattepligtig, og først herefter vil de oplysninger, der er indhentet om hver enkelte skattepligtig, kunne anvendes som grundlag for en afgørelse over for den indberetningspligtige. En sådan situation forekommer hverken hensigtsmæssig eller velbegrundet.

3.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at Skatteforvaltningen gives mulighed for at indhente oplysninger hos tredjemand til brug for indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat. Formålet er navnlig at give Skatteforvaltningen øgede beføjelser i forhold til at kontrollere virksomheder, der ikke selv kan eller vil udlevere tilstrækkelige eller troværdige oplysninger efter de gældende regler.

Reglerne om genoptagelse af skatteansættelser i skatteforvaltningsloven sætter de ydre rammer for at kunne indhente oplysninger for tidligere indkomstår, idet det er en forudsætning for indhentelse af oplysninger, at der er mulighed for ændring af skatteansættelsen. Skatteforvaltningen vil inden for disse rammer kunne indhente oplysninger for både tidligere og indeværende indkomstår. Forslaget indeholder ingen yderligere tidsmæssige begrænsninger.

Konkret foreslås det, at Skatteforvaltningen skal kunne indhente oplysninger hos finansielle virksomheder, offentlige myndigheder, erhvervsdrivende og juridiske personer, som ikke er erhvervsdrivende, til brug for indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat for både tidligere og indeværende indkomstår.

Forslaget indebærer, at Skatteforvaltningen i forbindelse med den løbende generelle, rutinemæssige indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat vil kunne anmode finansielle virksomheder, offentlige myndigheder, erhvervsdrivende og juridiske personer, som ikke er erhvervsdrivende, om at indsende oplysninger til brug for indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat. Tilsvarende vil Skatteforvaltningen i forbindelse med indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat i tilfælde, hvor der er formodning for fejl, misbrug eller svig, kunne anmode tredjemand om at indsende oplysninger til brug for indberetningskontrollen eller kontrollen vedrørende indeholdelse af kildeskat.

En mulighed for at kunne indhente oplysninger fra finansielle virksomheder til brug for kontrol af den indberetningspligtige og de indberetninger, den indberetningspligtige har foretaget, vil indebære, at Skatteforvaltningen vil kunne følge pengestrømme til og fra den, der er angivet som indberetningspligtig i en indberetning. Dermed vil Skatteforvaltningen være bedre i stand til at gribe ind over for fejl, misbrug og svig på et tidligt tidspunkt, herunder kunne afdække om en person har fået udbetalt løn af en anden end den, der er angivet som indeholdelses- og indberetningspligtig i forbindelse med lønindberetningen.

Skatteforvaltningen vil f.eks. kunne sætte effektivt ind over for virksomheder, som lader sig registrere ved brug af stråmænd og indberetter løn for en række ansatte uden reel aktivitet i den pågældende virksomhed. I den type sager er de ansatte typisk enten medvirkende til misbrug af Skatteforvaltningens systemer, eller også er der tale om en række identiteter, bagmændene har købt, lånt eller på anden måde tilegnet sig. På grundlag af indberetninger til indkomstregisteret kan der på vegne af ”de ansatte” indtastes diverse fradrag, som udløser udbetaling af overskydende skat. Efter udbetalingen af den overskydende skat ændres lønindberetningerne i indkomstregisteret til nul kroner, eller virksomheden går konkurs, hvorefter A-skat og arbejdsmarkedsbidrag m.v., lønindberetningerne har genereret, ikke bliver betalt.

Skatteforvaltningen vil dermed også kunne effektivisere kontrollen af indberetningerne til indkomstregisteret, som Skatteforvaltningen er dataansvarlig for.

3.3. Klarere lovgivning om eSkatData

3.3.1. Gældende ret

Skatteforvaltningen driver it-løsningen eSkatData, der bliver anvendt af bl.a. virksomheder, der yder lån eller formidler lån. Med eSkatData kan en virksomhed få videregivet visse oplysninger fra Skatteforvaltningen om en borger, når en række betingelser er opfyldt, herunder at borgeren har givet sit samtykke til videregivelsen.

eSkatData sikrer, at videregivelse af oplysninger fra Skatteforvaltningen til en virksomhed sker sikkert via en krypteret forbindelse, og at der kun kan ske videregivelse, når alle betingelser er opfyldt.

eSkatData blev oprettet bl.a. på baggrund af et ønske fra en række finansielle virksomheder om at kunne benytte de af Skatteforvaltningens data, som de finansielle virksomheder typisk skal behandle til den pligtmæssige kreditværdighedsvurdering i forbindelse med indgåelse af en kreditaftale. Det var

med oprettelsen af eSkatData bl.a. forventningen at fjerne en række administrative byrder i den private finansielle sektor, fjerne kilder til fejl i forbindelse med håndtering af oplysninger og reducere risikoen for svindel med dokumenter, jf. Folketingstidende 2011-12, tillæg A, L 170 som fremsat, side 18, hvortil der henvises for nærmere om baggrunden.

For virksomheder, der yder lån eller formidler lån, fremgår regelgrundlaget for anvendelse af eSkatData af indkomstregisterlovens § 7 A, stk. 1, 1. pkt., § 3 A, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter gældsinddrivelsesloven), skatteindberetningslovens § 15 b, stk. 1, 1. pkt., og skattekontrollovens § 70, stk. 1, 1. pkt. De oplysninger, der kan blive videregivet via eSkatData i medfør af de nævnte bestemmelser, er henholdsvis oplysninger fra indkomstregisteret, oplysninger om gæld, som inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, oplysninger om renter og oplysninger, som har dannet grundlag for den seneste årsopgørelse.

Efter indkomstregisterlovens § 7 A, stk. 1, 1. pkt., gældsinddrivelseslovens § 3 A, stk. 1, og skatteindberetningslovens § 15 b, stk. 1, 1. pkt., er det »Virksomheder, som yder lån eller formidler lån,« som har mulighed for at kunne benytte eSkatData. Efter skattekontrollovens § 70, stk. 1, 1. pkt., er der om den samme kreds af virksomheder anvendt begrebet »Finansielle virksomheder, der yder lån eller formidler lån«.

Finanstilsynet og Forbrugerombudsmanden har i 2021 udgivet Vejledning om kreditværdighedsvurdering, som er tilgængelig via både Finanstilsynets hjemmeside (www.finanstilsynet.dk) og Forbrugerombudsmandens hjemmeside (www.forbrugerombudsmanden.dk). I vejledningen er eSkatData omtalt som et eksempel på, hvordan en kreditgiver kan tilvejebringe dokumentation for en forbrugers økonomiske forhold, f.eks. indtægtsforhold, når det er nødvendigt, fordi forbrugeren selv alene har angivet sine indtægtsforhold ved en simpel erklæring. Vejledningen angiver ikke en pligt til at anvende eSkatData i forbindelse med indgåelsen af en låneaftale, hvor der skal foretages en kreditværdighedsvurdering af forbrugeren. Det følger af, at det af vejledningen for eksempel fremgår, at når oplysninger fra forbrugeren skal dokumenteres, skal det ske »f.eks.« via eSkatData. I et andet eksempel om oplysninger fra forbrugers årsopgørelse fremgår det, at de »kan« dokumenteres ved hjælp af eSkatData. I overensstemmelse med hensigten med eSkatData ses vejledningen dermed kun at omtale eSkatData som en mulighed for, når det er påkrævet, at tilvejebringe nødvendig dokumentation i forbindelse med en kreditværdighedsvurdering.

Det fremgår af bestemmelserne i regelgrundlaget, der er nævnt ovenfor, at en virksomhed kan »få adgang« til oplysninger. Begrebet »få adgang« indebærer alene, at virksomheden kan få videregivet relevante og nødvendige oplysninger fra Skatteforvaltningen via eSkatData. Der er dermed ikke tale om en egentlig adgang for virksomheden til selv at kunne tilgå Skatteforvaltningens it-systemer eller oplysninger hos Skatteforvaltningen i øvrigt.

Det fremgår desuden af regelgrundlaget, der er nævnt ovenfor, at for at oplysninger kan blive videregivet fra Skatteforvaltningen, skal de være »nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer« At oplysningerne skal være nødvendige, indebærer, at den virksomhed, der anmoder om oplysningerne, er underlagt en pligt, som indebærer, at det er nødvendigt for den pågældende at behandle oplysningerne for at opfylde pligten. For virksomheder, der yder lån, skal pligten ses i sammenhæng med § 7 c i lov om kreditaftaler (herefter kreditaftaleloven). Det fremgår af kreditaftalelovens § 7 c, at en kreditgiver inden kreditaftalens indgåelse skal vurdere en forbrugers kreditværdighed på grundlag af fyldestgørende oplysninger. Dette krav om, at oplysningerne skal være nødvendige, skal ses i sammenhæng med databeskyttelsesforordningens principper for behandling af personoplysninger i artikel 5, særligt stk. 1, litra c, som fastsætter, at personoplysninger skal være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles.

For så vidt angår en virksomhed, der formidler lån, er det et krav for at kunne få videregivet oplysninger via eSkatData, at virksomheden er bemyndiget til at kunne indgå en kreditaftale på vegne af en kreditgiver. Det skyldes, at oplysningerne fra Skatteforvaltningen skal være nødvendige for den, der behandler dem, jf. ovenfor. For nærmere om kravet til en virksomhed, der formidler lån, henvises til SAU alm. del – endeligt svar på spørgsmål nr. 209 af 26. januar 2018 og SAU alm. del – endeligt svar på spørgsmål nr. 116 af 21. november 2019.

Det fremgår af bestemmelserne i regelgrundlaget, der er nævnt ovenfor, at for at oplysninger kan blive videregivet fra Skatteforvaltningen, skal der være et »samtykke fra den registrerede«, det vil sige fra den borger, oplysningerne vedrører. Formålet med kravet om samtykke er at sikre, at der kun kan ske videregivelse af oplysninger via eSkatData, når der givet en udtrykkelig viljestilkendegivelse fra den, oplysningerne vedrører. Det bemærkes, at der ikke er tale om et databeskyttelsesretligt samtykke.

Det er en betingelse, for at en virksomhed kan anvende eSkatData, at der forinden er indgået en anvenderaftale mellem virksomheden og Skatteforvaltningen. Anvenderaftalen skal indeholde bestemmelser om betaling fra virksomheden i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, jf. indkomstregisterlovens § 7 A, stk. 5, gældsinddrivelseslovens § 3 A, stk. 4, skatteindberetningslovens § 15 b, stk. 5, og skattekontrollovens § 70, stk. 5.

Anvendelse af eSkatData bliver desuden administreret med en forudsætning om, at den pågældende virksomhed, der yder lån, skal være registreret hos Finanstilsynet, og at registreringen indebærer en tilladelse til at drive kreditgivningsvirksomhed. Det er et krav for at kunne anvende eSkatData, at virksomheden anvender et dansk VOCES-certifikat til sikker digital identifikation af den, der anmoder om oplysninger fra Skatteforvaltningen.

3.3.2. Skatteministeriets overvejelser

Som det fremgår af pkt. 3.3.1, bliver der anvendt to forskellige begreber for den samme kreds af virksomheder, som er omtalt i indkomstregisterlovens § 7 A, stk. 1, 1. pkt., gældsinddrivelseslovens § 3 A, stk. 1, skatteindberetningslovens § 15 b, stk. 1, 1. pkt., og skattekontrollovens § 70, stk. 1, 1. pkt. Hvor bestemmelserne i indkomstregisterloven, gældsinddrivelsesloven og skatteindberetningsloven indeholder begrebet »Virksomheder, som yder lån eller formidler lån«, indeholder skattekontrollovens bestemmelse begrebet »Finansielle virksomheder, der yder lån eller formidler lån«.

Uanset denne forskel i bestemmelsernes ordlyd er det den samme kreds af virksomheder, som bestemmelserne omfatter. Reglen i skattekontrollovens § 70, stk. 1, 1. pkt., blev oprindeligt indført med ordlyden »Virksomheder, der yder lån eller formidler lån«, jf. Folketingstidende 2011-12, tillæg C, L 170 A som vedtaget. I forbindelse med en senere ændring af skattekontrolloven, jf. Folketingstidende 2017-18, tillæg C, L 13 som vedtaget, blev ordlyden af reglen ændret til den gældende formulering. Det følger af lovbemærkningerne i L 13, at der med ændringen af § 70 er tale om en videreførelse »med den præcisering, at det er finansielle virksomheder, der kan få adgang«, jf. Folketingstidende 2017-18, tillæg A, L 13 som fremsat, side 180.

Eftersom der ikke er nogen indholdsmæssig forskel i de to begreber, som bliver anvendt, er det fundet mest hensigtsmæssigt at ensrette begreberne, så der på tværs af lovgivningen om eSkatData bliver anvendt det samme begreb om den samme kreds af virksomheder.

Det er vurderingen, at begrebet »kreditgiver« med fordel kan erstatte de gældende begreber »virksomheder, der yder lån« og »finansielle virksomheder, der yder lån«. Det skyldes, at »kreditgiver« findes at være et mere simpelt begreb, og at det bliver anvendt i kreditaftalelovens § 7 c, som de her behandlede regler om eSkatData har et tæt sammenspil med, jf. herom i pkt. 3.3.1.

Det er endvidere vurderingen, at begrebet »kreditformidler« med fordel kan erstatte de gældende begreber »virksomheder, der formidler lån« og »finansielle virksomheder, der formidler lån«, da det findes at være mere simpelt og samtidig giver en lige så præcis beskrivelse af den kreds af virksomheder, som er omfattet.

3.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre indkomstregisterlovens § 7 A, stk. 1, 1. pkt., gældsinddrivelseslovens § 3 A, stk. 1, skatteindberetningslovens § 15 b, stk. 1, 1. pkt., og skattekontrollovens § 70, stk. 1, 1. pkt.

De foreslåede ændringer vil medføre, at der i de nævnte bestemmelser vil ske en ensretning af begreber i lovgivningen om eSkatData. Efter forslaget vil det være en kreditgiver og en kreditformidler, som vil kunne få videregivet oplysninger fra Skatteforvaltningen via eSkatData, når betingelserne for videregivelsen i øvrigt er opfyldt. Der er med de foreslåede ændringer ikke tilsigtet nogen indholdsmæssig ændring af, hvilke virksomheder der i medfør af de ovenfor nævnte bestemmelser vil kunne anvende eSkatData til brug for konkrete kreditgivningssituationer.

Der er med de foreslåede ændringer heller ikke tilsigtet nogen ændringer af de betingelser, der vil skulle være opfyldt, for at en virksomhed vil kunne få videregivet oplysninger via eSkatData.

4. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

4.1. Terminaladgang for skatteforvaltningen i Grønland til visse oplysninger i indkomstregisteret

Grønland er ikke medlem af EU og er derfor ikke underlagt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen).

Der er ikke af Europa-Kommissionen truffet en tilstrækkelighedsafgørelse om Grønland efter databeskyttelsesforordningens art. 45, stk. 3, og Grøn-

land betragtes derfor som et tredjeland i databeskyttelsesretlig sammenhæng. Der skal derfor sikres et overførselsgrundlag ved overførsel af personoplysninger til Grønland. Dette er sket i form af Administrativ aftale af 28. februar 2019 mellem Danmark og Grønland om automatisk udveksling af oplysninger. Aftalen udgør et overførselsgrundlag for personoplysninger til Grønland og indeholder de fornødne garantier med henblik på at sikre en tilstrækkelig beskyttelse af personoplysninger, som forlader EU. Den administrative aftale er indgået i medfør af aftale af 18. oktober 1979 mellem den danske regering og Grønlands landsstyre til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.

Det bemærkes i øvrigt, at den tidligere persondatalov er sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning nr. 1238 af 14. oktober 2016 om ikrafttrædelse for Grønland af lov om behandling af personoplysninger, som indeholder tilsvarende bestemmelser om databeskyttelse i form af grundlæggende principper, behandlingshjemmel, registreredes rettigheder m.v. Datatilsynet fører tilsyn med overholdelsen af persondataloven i Grønland.

4.2. Indhentelse af kontroloplysninger hos visse tredjemænd til brug for indberetningskontrol og kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat

Lovforslagets del om indhentelse af kontroloplysninger hos tredjemand indebærer behandling af persondata, som er omfattet af databeskyttelsesforordningen.

Ved personoplysninger forstås enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person (den registrerede), jf. databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 1. Ved behandling forstås enhver aktivitet eller række af aktiviteter – med eller uden brug af automatisk behandling – som personoplysninger eller en samling af personoplysninger gøres til genstand for, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 2. Behandling dækker bl.a. over indsamling, registrering, organisering, systematisering, opbevaring, tilpasning eller ændring, videregivelse ved transmission, samkøring og sletning m.v.

Databeskyttelsesforordningens artikel 5 opstiller en række grundlæggende principper, som skal være opfyldt ved behandling af personoplysninger, og heri indgår proportionalitetsprincippet med stor vægt, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c, samt at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra a. Et af de

grundlæggende krav til behandling af personoplysninger er, at indsamlede oplysninger skal være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles. Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra b, at indsamling af oplysninger skal ske til udtrykkeligt angivne og legitime formål og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål.

Lovforslagets yderligere kontrolbeføjelser indebærer også en mere effektiv kontrol af oplysningerne i indkomstregisteret, som Skatteforvaltningen efter indkomstregisterlovens § 7, stk. 3, er dataansvarlig for. Som dataansvarlig er Skatteforvaltningen efter databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 2, ansvarlig for, at behandlingen af personoplysninger lever op til reglerne i databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, herunder at personoplysningerne skal være korrekte, om nødvendigt ajourførte, og der skal tages ethvert rimeligt skridt til at sikre, at personoplysninger, der er urigtige i forhold til de formål, hvortil de behandles, straks slettes eller berigtiges, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra d.

Af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra f, følger, at personoplysninger skal behandles på en måde, der sikrer tilstrækkelig sikkerhed for de pågældende personoplysninger, herunder beskyttelse mod uautoriseret eller ulovlig behandling og mod hændeligt tab, tilintetgørelse eller beskadigelse, under anvendelse af passende tekniske eller organisatoriske foranstaltninger.

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 6, at behandling af personoplysninger kun må ske, hvis en af betingelserne i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra a-f, er opfyldt.

En anmodning om oplysninger efter lovforslaget vil betyde, at den finansielle virksomhed eller de offentlige myndigheder, erhvervsdrivende og juridiske personer, som ikke er erhvervsdrivende, der anmodes om oplysninger, vil have en retlig forpligtelse til at udlevere de oplysninger, der anmodes om. Dermed vil behandlingen af sådanne oplysninger være omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c.

Behandlingen af de oplysninger, Skatteforvaltningen indhenter til brug indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat, er omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, da behandlingen af de indhentede oplysninger sker som led i offentlig myndighedsudøvelse.

Det vurderes, at den behandling af oplysninger, der skal foretages ved administration af den foreslåede bestemmelse, overholder databeskyttelsesforordningens artikel 6 om lovlig behandling samt de grundlæggende principper for behandling af personoplysninger efter databeskyttelsesforordningens artikel 5.

Da personoplysningerne efter de foreslåede bestemmelser vil kunne indsamles hos andre end den registrerede selv, vil den dataansvarlige – i dette tilfælde Skatteforvaltningen – som udgangspunkt skulle underrette den registrerede efter reglerne i databeskyttelsesforordningens artikel 14.

Oplysningspligten efter databeskyttelsesforordningens artikel 14 vil dog kunne undlades, hvis den registrerede allerede er bekendt med oplysningerne. Denne undtagelse gælder både når oplysninger indsamles hos den registrerede selv, og når oplysningerne indsamles hos andre end den registrerede selv.

Oplysningspligten vil også kunne undlades, hvis det viser sig at være umuligt, vil kræve en uforholdsmæssig stor indsats eller hvis underretningen vil gøre det umuligt eller hvis det må antages, at formålet med kontrollen efter en nærmere vurdering i det konkrete tilfælde ville forspildes, hvis den pågældende borger eller virksomhed bliver gjort bekendt med indsamlingen.

I relation til behandling af oplysninger om personnumre bemærkes, at offentlige myndigheder efter databeskyttelseslovens § 11, stk. 1, har hjemmel til at behandle personnumre (cpr-numre) med henblik på en entydig identifikation.

Et cpr-nummer er som udgangspunkt den eneste oplysning, som Skatteforvaltningen anvender til med sikkerhed at kunne identificere en person entydigt.

Ved administrationen af de foreslåede bestemmelser om indhentelse af kontroloplysninger hos tredjemand til brug for indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat, jf. lovforslagets § 1, nr. 2 og 4, vil såvel databeskyttelsesforordningens regler som reglerne i databeskyttelsesloven skulle overholdes.

4.3. Klarere lovgivning om eSkatData

Der bliver behandlet personoplysninger, når Skatteforvaltningen videregiver oplysninger via eSkatData, jf. herom i pkt. 3.3.

Det er Skatteforvaltningen, som er dataansvarlig for den behandling af personoplysninger, der består i selve videregivelsen af oplysningerne. Efter- som modtageren af oplysningerne ikke skal behandle dem på vegne af Skatteforvaltningen, men til egne formål og efter eget valg af hjælpemid- ler, er modtageren selv dataansvarlig for behandlingen fra modtagelsen.

Det er almindelige personoplysninger, der bliver behandlet, når de er vur- deret nødvendige til brug for en konkret kreditgivningssituation. Behand- lingen vil f.eks. omfatte oplysninger om navn, cpr-nummer og indkomst- og formueforhold.

Behandlingsgrundlaget er databeskyttelsesforordningens art. 6, stk. 1, litra c, da det er forudsat, at en modtager af oplysninger fra Skatteforvaltningen via eSkatData har en retlig pligt til at behandle oplysningerne. Der henvi- ses til pkt. 3.3.1.

Det er vurderingen, at en behandling af oplysninger som omtalt i lovforsla- get er proportional og ikke går ud over, hvad der er nødvendig. Med eSkat- Data kan der ikke blive videregivet oplysninger, uden at den, oplysnin- gerne vedrører, har givet sit samtykke til det. Det bemærkes, at der ikke er tale om et databeskyttelsesretligt samtykke. Det er desuden et krav, at der i hvert enkelt tilfælde bliver foretaget en konkret vurdering af, hvilke oplys- ninger der er nødvendige. Der kan kun ske videregivelse af oplysninger, når det er til brug for det formål, som er angivet i lovgivningen om eSkat- Data, det vil sige en konkret kreditgivningssituation.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

5.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Den del af lovforslaget, der vedrører indhentelse af kontroloplysninger hos tredjemand til brug for indberetningskontrol og kontrol vedrørende indehol- delse af kildeskat, vurderes som udgangspunkt at styrke Skatteforvaltnin- gens muligheder for at gennemføre en effektiv indberetningskontrol og kon- trol vedrørende indeholdelse af kildeskat, herunder mulighederne for at af- dække fejl, misbrug og svig, hvilket bidrager til at øge regelefterlevelsen eller en reduktion af statens tab i de tilfælde, hvor reglerne ikke efterleves. Dette trækker i retning af et merprovenu, der dog ikke kan kvantificeres nærmere.

Lovforslagets øvrige elementer vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for stat, regioner eller kommuner.

5.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes ikke at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen.

Lovforslaget vurderes ikke at have implementeringskonsekvenser for kommuner og regioner.

5.3. Digitaliseringsklar lovgivning

Den del af lovforslaget, der vedrører terminaladgang for skatteforvaltningen i Grønland til indkomstregisteret, sikrer sammenhæng på tværs, ensartede begreber og genbrug af data, jf. princip 4, idet forslaget indebærer en mere hensigtsmæssig metode til at genbruge data, som er indberettet til Skatteforvaltningen i Danmark, for skatteforvaltningen i Grønland.

Forslaget sikrer desuden tryk og sikker datahåndtering, jf. princip 5, idet det er nærmere beskrevet i den gældende samarbejdsaftale med Grønland, at databeskyttelsesforordningen skal overholdes.

Forslaget sikrer anvendelse af offentlig infrastruktur, jf. princip 6, idet forslaget omhandler adgang for skatteforvaltningen i Grønland til oplysningerne i indkomstregisteret.

Det vurderes, at lovforslaget vedrørende indhentelse af kontroloplysninger hos tredjemand til brug for indberetningskontrol og kontrol af vedrørende indeholdelse af kildeskat efterlever princip nr. 5 om tryk og sikker databehandling, jf. beskrivelsen oven for af lovforslagets databeskyttelsesretlige konsekvenser. Derudover prioriteres datasikkerhed generelt højt af Skatteforvaltningen, og at borgere og virksomheder kan få adgang til at se data om dem selv og følge med i deres egen sag med henblik på at skabe transparens.

Det vurderes, at lovforslaget efterlever princip nr. 7 om forebyggelse af snyd og fejl, idet de indhentede oplysninger fra tredjemand vil skulle anvendes til at føre kontrol med de virksomheder, der ikke selv kan eller vil udlevere tilstrækkelige eller troværdige oplysninger.

Den del af lovforslaget, der vedrører ensretning af begreber i lovgivningen om eSkatData, sikrer enklere og klarere regler, jf. princip nr. 1. Forslaget vil gøre det mere tydeligt, hvem reglerne om adgang til eSkatData retter sig mod.

Forslaget vil forbedre muligheden for, at der kan træffes afgørelse om adgang til at anvende eSkatData ud fra objektive kriterier, jf. princip nr. 3.

Forslaget sikrer navnlig, at der bliver anvendt ensartede begreber i lovgivningen, der vedrører den samme kreds af virksomheder, jf. princip nr. 4.

Forslaget sikrer, set i sammenhæng med det anførte om princip nr. 3, at der bliver forebygget mod snyd og fejl, jf. princip nr. 7.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering har vurderet, at den del af lovforslaget der vedrører indhentelse af kontroloplysninger hos tredjemand til brug for indberetningskontrol og kontrol vedrørende indeholdelse af kilde-skat medfører administrative konsekvenser i form af omkostninger for erhvervslivet, som ikke overstiger 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

Lovforslagets øvrige elementer vurderes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet. Det er endvidere vurderingen, at lovforslaget ikke har økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Det vurderes, at innovations- og iværksættertjekket ikke er relevant.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

8. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 26. juni 2024 til den 22. august 2024 (57 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, CEPOS, Cevea, Dansk Erhverv, Danske Advokater, Dataetisk Råd, Datatilsynet, DI, Digitaliseringsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen – Område for Bedre Regulering (OBR), Finans Danmark, Foreningen Danske Revisorer, FSR - danske revisorer,

Justitia, Kraka, Landsskatteretten, Skatteankeforvaltningen og SRF Skattefaglig Forening.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Den del af lovforslaget, der vedrører indhentelse af kontroloplysninger hos tredjemand, vurderes som udgangspunkt at styrke Skatteforvaltningens muligheder for at gennemføre en effektiv kontrol, hvilket bidrager til at øge regelefterlevelsen eller en reduktion af statens tab i de tilfælde, hvor reglerne ikke efterlevs. Dette trækker i retning af et merprovenu, der dog ikke kan kvantificeres nærmere.	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering har vurderet, at den del af lovforslaget, der vedrører indhentelse af kontroloplysninger hos tredjemand til brug for indberetningskontrol og kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat, medfører administrative konsekvenser i form af omkostninger for

UDKAST

		erhvervslivet, som ikke overstiger 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja Nej X	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter artikel 26 i den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsoverenskomst (aftale af 18. oktober 1979 mellem den danske regering og Grønlands landsstyre til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.) forpligter begge dele af riget sig til at yde hinanden bistand i skattesager i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i et bilag til dobbeltbeskatningsoverenskomsten. Dette bilag er benævnt ”Bistandsaftale”.

Bistandsaftalens pkt. 12 indeholder regler om automatisk udveksling af oplysninger. Desuden fremgår det af bistandsaftalens pkt. 20, at de kompetente myndigheder i de to dele af riget kan indgå yderligere aftale for at gennemføre bestemmelserne i denne aftale.

I henhold til pkt. 20 i bistandsaftalen har Danmark og Grønland indgået administrativ aftale af 28. februar 2019 mellem Danmark og Grønland om automatisk udveksling af oplysninger. Aftalen er senere ændret to gange ved henholdsvis ”Aftale af 10. december 2020 om ændring af aftale mellem de kompetente myndigheder i Danmark og Grønland i henhold til pkt. 20 i aftale af 18. oktober 1979 mellem Danmark og Grønland om bistand i skattesager om automatisk udveksling af oplysninger” og ”Aftale af 14. december 2021 om ændring af aftale mellem de kompetente myndigheder i Danmark og Grønland i henhold til pkt. 20 i aftale af 18. oktober 1979 mellem Danmark og Grønland om bistand i skattesager om automatisk udveksling af oplysninger, som ændret ved aftale af 10. december 2020”.

Efter denne aftales artikel 1 og bilag 1 udveksler Danmark og Grønland en række oplysninger automatisk. Udvekslingen sker efter aftalens artikel 1, stk. 3, årligt senest den 1. marts i året efter det kalenderår, oplysningerne vedrører. De udvekslede oplysninger kan kun videregives under overholdelses af grønlandsk lovgivning og databeskyttelsesforordningen.

En række af de oplysninger, Danmark sender til Grønland efter disse aftaler, indgår i det danske indkomstregister. Det drejer sig om følgende oplysninger:

- Royalties og andre periodisk betalbare afgifter for udnyttelse af op-havsret, patent, mønster, varemærke eller anden sådan rettighed el-ler ejendom
- Lønninger
- Gratiale, provision, honorar og andet vederlag
- Pensioner, livrenter, dagpenge, sociale ydelser m.v.
- Arbejdsgivers indbetaling på en pensionsordning
- Visse godtgørelser
- Værdien af rådigheden over [fri] bil, bolig eller lystbåd og andre personalegoder
- Aktieløn
- Værdien af udnyttelse eller vederlag for købe- og tegningsretter til aktier eller anparter m.v.
- Andre arter af indkomster omfattet af skatteindberetningslovens §§ 1-7
- Detailoplysninger om indberettede indkomster m.v. efter skatteind-beretningslovens §§ 1-7.

For så vidt angår spørgsmålet om terminaladgang til indkomstregisteret er det i indkomstregisterlovens § 7, stk. 1, bestemt, at kommunale og statslige myndigheder, anerkendte arbejdsløshedskasser og andre uden for de i lo-vens § 6 nævnte tilfælde kan få terminaladgang til indkomstregisteret, i det omfang de pågældende i henhold til anden lovgivning kan få sådan adgang.

Der findes ikke på nuværende tidspunkt en sådan udtrykkelig hjemmel til, at skatteforvaltningen i Grønland kan få terminaladgang til oplysningerne i indkomstregisteret.

Det foreslås, at der i indkomstregisterlovens § 7 indsættes et nyt *stk.* 3, hvor-efter skatteforvaltningen i Grønland har terminaladgang, jf. stk. 1, til de op-lysninger i indkomstregisteret, som efter eller i medfør af artikel 26 i aftale mellem den danske regering og Grønlands landsstyre til undgåelse af dob-beltbeskatning m.v. og den bistaftale, der er optaget som bilag hertil, skal udveksles automatisk fra Danmark til Grønland.

Den foreslåede ændring vil medføre, at skatteforvaltningen i Grønland vil kunne få løbende adgang til de månedligt indberettede oplysninger i ind-komstregisteret, frem for at modtage dem automatisk årligt efter udgangen af det år, oplysningerne vedrører.

Den foreslåede ændring vil alene give skatteforvaltningen i Grønland ad-gang til oplysninger i indkomstregisteret, som efter de relevante aftaler mel-lem Danmark og Grønland skal udveksles automatisk. skatteforvaltningen i

Grønland vil således ikke få terminaladgang til andre af de systemer, Skatteforvaltningen driver, end indkomstregisteret, og Skatteforvaltningen i Grønland vil ikke få adgang til de data i indkomstregisteret, som ikke efter de relevante aftaler udveksles automatisk fra Danmark til Grønland.

De oplysninger i indkomstregisteret, det foreslås at give skatteforvaltningen i Grønland terminaladgang til, er de oplysninger, der i dag udveksles automatisk med Grønland, jf. omtalen heraf ovenfor.

Som følge af, at det foreslås, at skatteforvaltningen i Grønland får terminaladgang til de oplysninger i indkomstregisteret, som efter eller i medfør af den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsoverenskomst og den bistandsaftale, der er optaget som bilag til dobbeltbeskatningsoverenskomsten, skal udveksles automatisk fra Danmark til Grønland, vil der kunne ske en udvidelse eller indskrænkning af de typer af oplysninger, skatteforvaltningen i Grønland vil kunne få terminaladgang til, gennem ændring af aftalerne mellem Danmark og Grønland om automatisk udveksling af oplysninger eller nye administrative aftaler mellem Danmark og Grønland herom udstedt i medfør af artikel 26 i aftale mellem den danske regering og Grønlands landsstyre til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v. og den bistandsaftale, der er optaget som bilag hertil.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter indkomstregisterlovens § 7, stk. 4, skal Skatteforvaltningen indgå aftaler med hver enkelt af de myndigheder m.v., som efter lovens § 7, stk. 1 eller 2, har terminaladgang til indkomstregisteret.

Det foreslås, at i § 7, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1 eller 2« til »stk. 1-3«.

Det foreslås således, at henvisningen til indkomstregisterlovens § 7, stk. 1 eller 2, ændres til en henvisning til § 7, stk. 1-3.

Forslaget indebærer, at Skatteforvaltningen i Grønland – i lighed med andre myndigheder m.v., som har terminaladgang til indkomstregisteret – vil skulle indgå en aftale med Skatteforvaltningen i Danmark om denne adgang.

Til nr. 3

Efter indkomstregisterlovens § 7, stk. 5, fastsætter skatteministeren efter aftale med videnskabsministeren regler for behandling af oplysninger i indkomstregisteret og om adgang til oplysninger i indkomstregisteret efter stk. 1-4 og § 6. Der kan bl.a. fastsættes regler om adgangskontrol til indkomstregisteret, adgangen til at få stillet oplysninger fra indkomstregisteret til rådighed, herunder i form af advis-ordninger, overførsel af oplysninger fra indkomstregisteret, beskyttelse af oplysninger registreret i indkomstregisteret eller overført herfra og anvendelse af oplysninger i registeret og om betaling for adgang til og anvendelse af indkomstregisteret.

Sådanne regler er fastsat i bekendtgørelse nr. 906 af 26. juni 2018 om et indkomstregister.

Det foreslås i § 7, *stk. 5*, der bliver *stk. 6*, at ændre »videnskabsministeren« til »ministeren for digitalisering og ligestilling«, og at »stk. 1-4« ændres til »stk. 1-5«.

Det foreslås således, at skatteministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om behandling af oplysninger i indkomstregisteret m.v. efter indkomstregisterlovens § 7, *stk. 6*, (tidligere *stk. 5*) efter aftale med ministeren for digitalisering og ligestilling. Hidtil har reglerne efter bestemmelsens ordlyd skulle aftales med videnskabsministeren. Ændringen skal ses i lyset af, at digitaliseringsområdet i dag hører under digitaliserings- og ligestillingsministeriet

Det forslås endvidere, at henvisningen til indkomstregisterlovens § 7, *stk. 1-4*, ændres til en henvisning til § 7, *stk. 1-5*.

Dette forslag indebærer, at skatteministeren efter aftale med ministeren for digitalisering og ligestilling også vil kunne fastsætte regler for behandling af oplysninger i indkomstregisteret og om adgang til oplysninger i indkomstregisteret i relation til den terminaladgang, skatteforvaltningen i Grønland foreslås at få til indkomstregisteret, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Forslaget indebærer, at de regler, der er fastsat i §§ 14-16 i bekendtgørelse nr. 906 af 26. juni 2018 om et indkomstregister om adgang til oplysninger i indkomstregisteret om adgang for offentlige myndigheder og andre brugere af data i indkomstregisteret, også vil kunne finde anvendelse i forhold til den terminaladgang, skatteforvaltningen i Grønland foreslås at få til indkomstregisteret, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Til nr. 4

Det fremgår af indkomstregisterlovens § 7 A, stk. 1, 1. pkt., at virksomheder, der yder lån eller formidler lån, efter samtykke fra den registrerede, kan få adgang til oplysninger i indkomstregisteret, som er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer.

En adgang til oplysninger i indkomstregisteret i medfør af § 7 A, stk. 1, 1. pkt., forudsætter, at virksomheden har indgået en aftale med Skatteforvaltningen om adgangen. Sådanne aftaler skal indeholde bestemmelser om betaling fra virksomheden i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, jf. indkomstregisterlovens § 7 A, stk. 1, 1. pkt.

Adgang til oplysninger i indkomstregisteret i medfør af § 7 A, stk. 1, 1. pkt., forudsætter desuden, at den borger, oplysningerne vedrører, har givet sit samtykke til videregivelsen, og at oplysningerne er nødvendige til brug for en konkret kreditgivningssituation.

En virksomhed, der yder lån eller formidler lån, skal være registreret hos Finanstilsynet for at kunne anvende eSkatData. Registreringen skal indebære tilladelse til at drive den type virksomhed, der er relevant for henholdsvis en virksomhed, der yder lån, og en virksomhed, der formidler lån. Anvendelse af eSkatData kræver, at virksomheden anvender et dansk VOCES-certifikat til sikker digital identifikation af den, der anmoder om oplysninger fra Skatteforvaltningen.

Det foreslås, at i § 7 A, stk. 1, 1. pkt., ændres »Virksomheder, der yder lån eller formidler lån,« til »Kreditgivere og kreditformidlere«.

Formålet med forslaget er at ensrette begreberne i lovgivningen om eSkatData med hensyn til de situationer, hvor der kan ske videregivelse af oplysninger fra Skatteforvaltningen, når det er til brug for konkrete kreditgivningssituationer. Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets §§ 2 og 3 og § 4, nr. 4, der alle har samme formål.

Der er ikke tilsigtet nogen indholdsmæssig ændring af § 7 A, stk. 1, 1. pkt.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det efter indkomstregisterlovens § 7 A, stk. 1, 1. pkt., vil være kreditgivere og kreditformidlere, som efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger i indkomstregisteret, som er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer.

Ved en »kreditgiver« forstås, at den pågældende som led i sin virksomhed yder kredit i form af lån. Virksomhed som udbyder af lån til forbrugere kræver tilladelse hos Finanstilsynet, og det vil derfor være en forudsætning for at anvende eSkatData, at kreditgiveren er registreret hos Finanstilsynet, og at registreringen giver kreditgiveren den nødvendige tilladelse til at drive udlånsvirksomhed. Kreditgiveren vil skulle være registreret hos Finanstilsynet med den nødvendige tilladelse på det tidspunkt, hvor anvenderaftalen bliver indgået med Skatteforvaltningen, jf. indkomstregisterlovens § 7 A, stk. 5. Kreditgiveren vil også efter dette tidspunkt skulle være registreret og have den nødvendige tilladelse.

Hvis Skatteforvaltningen ved en kontrol konstaterer, at en kreditgiver, som har indgået en aftale med Skatteforvaltningen om at anvende eSkatData, ikke længere er registreret eller har den nødvendige tilladelse til at drive udlånsvirksomhed, vil Skatteforvaltningen kunne lukke for kreditgiverens adgang til at kunne anvende eSkatData. Kreditgiveren vil herefter kunne gå i dialog med Skatteforvaltningen om muligheden for at få genoptaget sin adgang til eSkatData.

Ved en »kreditformidler« forstås, at den pågældende som led i sin virksomhed indgår kreditaftaler om lån med forbrugere på en kreditgivers vegne, og at det derfor er kreditformidleren, som er underlagt en pligt til at foretage en kreditværdighedsvurdering. En kreditformidler vil i lighed med en kreditgiver, jf. ovenfor, skulle have den nødvendige registrering og tilladelse fra Finanstilsynet for at kunne anvende eSkatData.

Til § 2

Til nr. 1

Det fremgår af gældsinddrivelseslovens § 3 A, stk. 1, at virksomheder, der yder lån eller formidler lån, efter samtykke fra den registrerede kan få adgang til oplysninger om gæld, som inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, og som er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer.

En adgang til oplysninger om gæld, som inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, i medfør af gældsinddrivelseslovens § 3 A, stk. 1, forudsætter, at virksomheden har indgået en aftale med Skatteforvaltningen om ad-

gangen. Sådanne aftaler skal indeholde bestemmelser om betaling fra virksomheden i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, jf. gældsinddrivelseslovens § 3 A, stk. 1.

Adgang til oplysninger i medfør af § 3 A, stk. 1, forudsætter desuden, at den borger, oplysningerne vedrører, har givet sit samtykke til videregivelsen, og at oplysningerne er nødvendige til brug for en konkret kreditgivningssituation.

En virksomhed, der yder lån eller formidler lån, skal være registreret hos Finanstilsynet for at kunne anvende eSkatData. Registreringen skal indebære tilladelse til at drive den type virksomhed, der er relevant for henholdsvis en virksomhed, der yder lån, og en virksomhed, der formidler lån. Anvendelse af eSkatData kræver, at virksomheden anvender et dansk VOVES-certifikat til sikker digital identifikation af den, der anmoder om oplysninger fra Skatteforvaltningen.

Det foreslås, at i § 3 A, stk. 1, ændres »Virksomheder, der yder lån eller formidler lån,« til »Kreditgivere og kreditformidlere«.

Formålet med forslaget er at ensrette begreberne i lovgivningen om eSkatData med hensyn til de situationer, hvor der kan ske videregivelse af oplysninger fra Skatteforvaltningen, når det er til brug for konkrete kreditgivningssituationer. Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 4, § 3 og § 4, nr. 4, der alle har samme formål.

Der er ikke tilsigtet nogen indholdsmæssig ændring af § 3 A, stk. 1.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det efter gældsinddrivelseslovens § 3 A, stk. 1, vil være kreditgivere og kreditformidlere, som efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger om gæld, som inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, og som er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer.

Ved en »kreditgiver« forstår, at den pågældende som led i sin virksomhed yder kredit i form af lån. Virksomhed som udbyder af lån til forbrugere kræver tilladelse hos Finanstilsynet, og det vil derfor være en forudsætning for at anvende eSkatData, at kreditgiveren er registreret hos Finanstilsynet, og at registreringen giver kreditgiveren den nødvendige tilladelse til at drive udlånsvirksomhed. Kreditgiveren vil skulle være registreret hos Finanstilsynet med den nødvendige tilladelse på det tidspunkt, hvor anven-

deraftalen bliver indgået med Skatteforvaltningen, jf. gældsinddrivelseslovens § 3 A, stk. 4. Kreditgiveren vil også efter dette tidspunkt skulle være registreret og have den nødvendige tilladelse.

Hvis Skatteforvaltningen ved en kontrol konstaterer, at en kreditgiver, som har indgået en aftale med Skatteforvaltningen om at anvende eSkatData, ikke længere er registreret eller har den nødvendige tilladelse til at drive udlånsvirksomhed, vil Skatteforvaltningen kunne lukke for kreditgiverens adgang til at kunne anvende eSkatData. Kreditgiveren vil herefter kunne gå i dialog med Skatteforvaltningen om muligheden for at få genoptaget sin adgang til eSkatData.

Ved en »kreditformidler« forstår, at den pågældende som led i sin virksomhed indgår kreditaftaler om lån med forbrugere på en kreditgivers vegne, og at det derfor er kreditformidleren, som er underlagt en pligt til at foretage en kreditværdighedsvurdering. En kreditformidler vil i lighed med en kreditgiver, jf. ovenfor, skulle have den nødvendige registrering og tilladelse til Finanstilsynet for at kunne anvende eSkatData.

Til § 3

Til nr. 1

Det fremgår af skatteindberetningslovens § 15 b, stk. 1, 1. pkt., at virksomheder, der yder lån eller formidler lån, efter samtykke fra den registrerede kan få adgang til oplysninger, der er indberettet efter § 15, når de er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer.

Oplysningerne efter skatteindberetningslovens § 15 vedrører en låntagers identitet og de samlede renter samt reservefonds- og administrationsbidrag, der er omfattet af indberetningspligten efter § 13, stk. 1, 1. pkt., eller § 14, og som er ydet, tilskrevet eller opkrævet i kvartalet, jf. § 15, stk. 1, 1. pkt.

En adgang til oplysninger, der er indberettet efter § 15, i medfør af § 15 b, stk. 1, 1. pkt., forudsætter, at virksomheden har indgået en aftale med Skatteforvaltningen om adgangen. Sådanne aftaler skal indeholde bestemmelser om betaling fra virksomheden i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, jf. skatteindberetningslovens § 15 b, stk. 5.

Adgang til oplysninger i medfør af § 15 b, stk. 1, 1. pkt., forudsætter desuden, at den borger, oplysningerne vedrører, har givet sit samtykke til videregivelsen, og at oplysningerne er nødvendige til brug for en konkret kreditgivningssituation.

En virksomhed, der yder lån eller formidler lån, skal være registreret hos Finanstilsynet for at kunne anvende eSkatData. Registreringen skal indebære tilladelse til at drive den type virksomhed, der er relevant for henholdsvis en virksomhed, der yder lån, og en virksomhed, der formidler lån. Anvendelse af eSkatData kræver, at virksomheden anvender et dansk VOVES-certifikat til sikker digital identifikation af den, der anmoder om oplysninger fra Skatteforvaltningen.

Det foreslås, at i § 15 b, stk. 1, 1. pkt., ændres »Virksomheder, der yder lån eller formidler lån,« til »Kreditgivere og kreditformidlere«.

Formålet med forslaget er at ensrette begreberne i lovgivningen om eSkatData med hensyn til de situationer, hvor der kan ske videregivelse af oplysninger fra Skatteforvaltningen, når det er til brug for konkrete kreditgivningssituationer. Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 4, § 2 og § 4, nr. 4, der alle har samme formål.

Der er ikke tilsigtet nogen indholdsmæssig ændring af § 15 b, stk. 1, 1. pkt.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det efter skatteindberetningslovens § 15 b, stk. 1, 1. pkt., vil være kreditgivere og kreditformidlere, som efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger, der er indberettet efter § 15, når de er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer.

Ved en »kreditgiver« forstår, at den pågældende som led i sin virksomhed yder kredit i form af lån. Virksomhed som udbyder af lån til forbrugere kræver tilladelse hos Finanstilsynet, og det vil derfor være en forudsætning for at anvende eSkatData, at kreditgiveren er registreret hos Finanstilsynet, og at registreringen giver kreditgiveren den nødvendige tilladelse til at drive udlånsvirksomhed. Kreditgiveren vil skulle være registreret hos Finanstilsynet med den nødvendige tilladelse på det tidspunkt, hvor anderaftalen bliver indgået med Skatteforvaltningen, jf. skatteindberetningslovens § 15 b, stk. 5. Kreditgiveren vil også efter dette tidspunkt skulle være registreret og have den nødvendige tilladelse.

Hvis Skatteforvaltningen ved en kontrol konstaterer, at en kreditgiver, som har indgået en aftale med Skatteforvaltningen om at anvende eSkatData,

ikke længere er registreret eller har den nødvendige tilladelse til at drive udlånsvirksomhed, vil Skatteforvaltningen kunne lukke for kreditgiverens adgang til at kunne anvende eSkatData. Kreditgiveren vil herefter kunne gå i dialog med Skatteforvaltningen om muligheden for at få genoptaget sin adgang til eSkatData.

Ved en »kreditformidler« forstår, at den pågældende som led i sin virksomhed indgår kreditaftaler om lån med forbrugere på en kreditgivers vegne, og at det derfor er kreditformidleren, som er underlagt en pligt til at foretage en kreditværdighedsvurdering. En kreditformidler vil i lighed med en kreditgiver, jf. ovenfor, skulle have den nødvendige registrering og tilladelse til Finanstilsynet for at kunne anvende eSkatData.

Til § 4

Til nr. 1

Efter skattekontrollovens § 1, stk. 2, kan Skatteforvaltningen anmode om oplysninger fra tredjemand efter reglerne i skattekontrollovens afsnit II og skatteindberetningsloven til brug for skatteansættelse og opgørelse af skattepligt.

Det foreslås, at henvisningen i skattekontrollovens § 1, stk. 2, til »skatteansættelse og opgørelse af skattepligt« ændres til »indberetningskontrol, kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat, skatteansættelse og afgørelse af skattepligt«.

Det foreslås således, at denne bestemmelse ændres, så Skatteforvaltningen kan anmode om oplysninger fra tredjemand efter reglerne i skattekontrollovens afsnit II og skatteindberetningsloven til brug for indberetningskontrol, kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat, skatteansættelse og afgørelse af skattepligt.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med, at anvendelsesområdet for skattekontrollovens § 59, stk. 3, og 61, stk. 4, udvides til også at omfatte kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat og indberetningskontrol. Det vurderes hensigtsmæssigt, at dette afspejles i skattekontrollovens § 1, som omhandler Skatteforvaltningens kompetence.

Den foreslåede ændring indebærer, at Skatteforvaltningen får kompetence til at anmode om oplysninger hos uafhængige tredjemænd – konkret hos finansielle virksomheder, offentlige myndigheder, erhvervsdrivende og juridiske personer, som ikke er erhvervsdrivende – til brug for indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat.

Reglerne om genoptagelse af skatteansættelser i skatteforvaltningsloven sætter de ydre rammer for at kunne indhente oplysninger for tidligere indkomstår, idet det er en forudsætning for indhentelse af oplysninger, at der er mulighed for ændring af skatteansættelsen. Skatteforvaltningen vil inden for disse rammer kunne indhente oplysninger for både tidligere og indværende indkomstår. Den foreslåede bestemmelse indeholder ingen yderligere tidsmæssige begrænsninger.

Til nr. 2

Efter skattekontrollovens § 59, stk. 1 og 2, kan Skatteforvaltningen anmode finansielle virksomheder om en række oplysninger. Det følger herudover af lovens § 59, stk. 3, at oplysningerne, jf. bestemmelsens stk. 1 og 2, skal være nødvendige for skattekontrollen.

Efter skattekontrollovens § 61, stk. 1, kan Skatteforvaltningen anmode offentlige myndigheder, erhvervsdrivende og juridiske personer, som ikke er erhvervsdrivende, om en række oplysninger. Det følger af lovens § 61, stk. 4, at oplysningerne, der anmodes om, skal dog være nødvendige for skattekontrollen.

Det foreslås, at der i skattekontrollovens § 59, stk. 3, 1. pkt., og § 61, stk. 4, 1. pkt., efter »skattekontrollen« indsættes », indberetningskontrollen eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat«.

Det foreslås således at udvide anvendelsesområdet for skattekontrollovens § 59, stk. 3, så Skatteforvaltningen også vil kunne indhente oplysninger fra finansielle virksomheder til brug for indberetningskontrollen eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat.

Reglerne om genoptagelse af skatteansættelser i skatteforvaltningsloven sætter de ydre rammer for at kunne indhente oplysninger for tidligere indkomstår, idet det er en forudsætning for indhentelse af oplysninger, at der er mulighed for ændring af skatteansættelsen. Skatteforvaltningen vil inden for disse rammer kunne indhente oplysninger for både tidligere og indværende indkomstår. Den foreslåede bestemmelse indeholder ingen yderligere tidsmæssige begrænsninger.

Det vurderes, at en udvidelse af mulighederne for at indhente kontroloplysninger fra finansielle virksomheder til brug for indberetningskontrol og kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat vil kunne effektivisere såvel den løbende generelle, rutinemæssige kontrol, som den kontrol, hvor der er formodning for fejl, misbrug eller svig. Dertil vil en hjemmel til at indhente kontroloplysninger hos tredjemand til brug for indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat betyde, at Skatteforvaltningen i højere grad, end tilfældet er i dag, vil kunne imødegå manglende, mangelfulde eller fiktive indberetninger til indkomstregisteret.

Den foreslåede ændring indebærer, at Skatteforvaltningen vil kunne indhente de oplysninger, der er nævnt i skattekontrollovens § 59, stk. 1 og 2, hos finansielle virksomheder til brug for indberetningskontrol og kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat for både tidligere og indeværende indkomstår.

Der vil f.eks. kunne indhentes bankkontoudtog for de virksomheder, der har foretaget indberetning, til brug for vurdering af, om det er den pågældende virksomhed, der reelt har indberetningspligten og til vurdering af, om indberetning og indeholdelse hos lønmodtagere, honorarmodtagere m.v. har været korrekt.

Derudover vil bankkontoudtog m.v. også kunne anvendes i forhold til at kunne vurdere, om den virksomhed, der reelt skulle have foretaget indberetning, har ladet en fiktiv virksomhed eller en stråmandsvirksomhed foretage indberetning på vegne af sig, ligesom det vil kunne afdækkes, hvilken virksomhed, der er indberetnings- og indeholdelsespligtig.

Sådanne oplysninger vil i øvrigt også kunne indgå i vurderingen af, om der er foretaget korrekt beskatning af de involverede parter.

Det foreslås tillige at udvide anvendelsesområdet for skattekontrollovens § 61, stk. 4, så Skatteforvaltningen også vil kunne indhente oplysninger fra offentlige myndigheder, erhvervsdrivende og juridiske personer, som ikke er erhvervsdrivende, til brug for indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat.

Reglerne om genoptagelse af skatteansættelser i skatteforvaltningsloven sætter de ydre rammer for at kunne indhente oplysninger for tidligere indkomstår, idet det er en forudsætning for indhentelse af oplysninger, at der

er mulighed for ændring af skatteansættelsen. Skatteforvaltningen vil inden for disse rammer kunne indhente oplysninger for både tidligere og indeværende indkomstår. Den foreslåede bestemmelse indeholder ingen yderligere tidsmæssige begrænsninger.

Det vurderes, at en udvidelse af mulighederne for at indhente kontroloplysninger fra offentlige myndigheder, erhvervsdrivende og juridiske personer, som ikke er erhvervsdrivende, til brug for indberetningskontrol og kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat vil kunne effektivisere såvel den løbende generelle, rutinemæssige kontrol, som den kontrol, hvor der er formodning for fejl, misbrug eller svig. Dertil vil en hjemmel til at indhente kontroloplysninger hos tredjemand til brug for indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat betyde, at Skatteforvaltningen i højere grad, end tilfældet er i dag, vil kunne imødegå manglende, mangelfulde eller fiktive indberetninger til indkomstregisteret.

Den foreslåede ændring indebærer, at Skatteforvaltningen vil kunne indhente oplysninger fra offentlige myndigheder, erhvervsdrivende og juridiske personer, som ikke er erhvervsdrivende, til brug for indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat for både tidligere og indeværende indkomstår.

Til nr. 3

Efter skattekontrollovens § 61, stk. 1, skal offentlige myndigheder, erhvervsdrivende og juridiske personer, som ikke er erhvervsdrivende, efter anmodning give Skatteforvaltningen oplysninger til brug for kontrol af en identificerbar fysisk eller juridisk persons skattepligt eller skatteansættelse.

Denne oplysningspligt gælder dog ikke ved indhentelse af oplysninger om omsætning m.v. mellem erhvervsdrivende, finansielle virksomheders oplysninger om kundernes økonomiske forhold og advokaters oplysninger om klientforhold, jf. § 61, stk. 3.

Det foreslås, at der i skattekontrollovens § 61, stk. 1, efter »skatteansættelse« indsættes »eller indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat«.

Det foreslås således, at anvendelsesområdet for skattekontrollovens § 61, stk. 1, udvides, så Skatteforvaltningen også vil kunne anmode erhvervsdri-

vende og juridiske personer, som ikke er erhvervsdrivende, om oplysninger til brug for indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat.

Reglerne om genoptagelse af skatteansættelser i skatteforvaltningsloven sætter de ydre rammer for at kunne indhente oplysninger for tidligere indkomstår, idet det er en forudsætning for indhentelse af oplysninger, at der er mulighed for ændring af skatteansættelsen. Skatteforvaltningen vil inden for disse rammer kunne indhente oplysninger for både tidligere og indeværende indkomstår. Den foreslåede bestemmelse indeholder ingen yderligere tidsmæssige begrænsninger.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med, at anvendelsesområdet for skattekontrollovens § 61, stk. 4, foreslås udvidet til også at omfatte indberetningskontrol og kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat. Det vurderes hensigtsmæssigt, at dette afspejles i § 61, stk. 1, som definerer rækkevidden af den oplysningspligt, som Skatteforvaltningen kan pålægge offentlige myndigheder, erhvervsdrivende og juridiske personer, som ikke er erhvervsdrivende.

Den foreslåede ændring indebærer, at Skatteforvaltningen vil kunne anmode offentlige myndigheder, erhvervsdrivende og juridiske personer, som ikke er erhvervsdrivende, om oplysninger til brug for indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat for både tidligere og indeværende indkomstår.

Til nr. 4

Det fremgår af skattekontrollovens § 70, stk. 1, 1. pkt., at finansielle virksomheder, der yder lån eller formidler lån, med samtykke fra den registrerede kan få adgang til oplysninger, som indgår i den seneste årsopgørelse, og som er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer.

En adgang til oplysninger i medfør af § 70, stk. 1, 1. pkt., forudsætter, at virksomheden har indgået en aftale med Skatteforvaltningen om adgangen. Sådanne aftaler skal indeholde bestemmelser om betaling fra virksomheden i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, jf. skattekontrollovens § 70, stk. 5.

Adgang til oplysninger i medfør af § 70, stk. 1, 1. pkt., forudsætter desuden, at den borger, oplysningerne vedrører, har givet sit samtykke til videregivelsen, og at oplysningerne er nødvendige til brug for en konkret kreditgivningssituation.

En virksomhed, der yder lån eller formidler lån, skal være registreret hos Finanstilsynet for at kunne anvende eSkatData. Registreringen skal indebære tilladelse til at drive den type virksomhed, der er relevant for henholdsvis en virksomhed, der yder lån, og en virksomhed, der formidler lån. Anvendelse af eSkatData kræver, at virksomheden anvender et dansk VOCES-certifikat til sikker digital identifikation af den, der anmoder om oplysninger fra Skatteforvaltningen.

Det foreslås, at i § 70, stk. 1, 1. pkt., ændres »Finansielle virksomheder, der yder lån eller formidler lån,« til »Kreditgivere og kreditformidlere«.

Formålet med forslaget er at ensrette begreberne i lovgivningen om eSkatData med hensyn til de situationer, hvor der kan ske videregivelse af oplysninger fra Skatteforvaltningen, når det er til brug for konkrete kreditgivningssituationer. Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 4, og §§ 2 og 3, der alle har samme formål.

Der er ikke tilsigtet nogen indholdsmæssig ændring af § 70, stk. 1, 1. pkt.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det efter skattekontrollovens § 70, stk. 1, 1. pkt., vil være kreditgivere og kreditformidlere, som med samtykke fra den registrerede kan få adgang til oplysninger, som indgår i den seneste årsopgørelse, og som er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer.

Ved en »kreditgiver« forstås, at den pågældende som led i sin virksomhed yder kredit i form af lån. Virksomhed som udbyder af lån til forbrugere kræver tilladelse hos Finanstilsynet, og det vil derfor være en forudsætning for at anvende eSkatData, at kreditgiveren er registreret hos Finanstilsynet, og at registreringen giver kreditgiveren den nødvendige tilladelse til at drive udlånsvirksomhed. Kreditgiveren vil skulle være registreret hos Finanstilsynet med den nødvendige tilladelse på det tidspunkt, hvor anvenderaftalen bliver indgået med Skatteforvaltningen, jf. skattekontrollovens § 70, stk. 5. Kreditgiveren vil også efter dette tidspunkt skulle være registreret og have den nødvendige tilladelse.

Hvis Skatteforvaltningen ved en kontrol konstaterer, at en kreditgiver, som har indgået en aftale med Skatteforvaltningen om at anvende eSkatData,

ikke længere er registreret eller har den nødvendige tilladelse til at drive udlånsvirksomhed, vil Skatteforvaltningen kunne lukke for kreditgiverens adgang til at kunne anvende eSkatData. Kreditgiveren vil herefter kunne gå i dialog med Skatteforvaltningen om muligheden for at få genoptaget sin adgang til eSkatData.

Ved en »kreditformidler« forstår, at den pågældende som led i sin virksomhed indgår kreditaftaler om lån med forbrugere på en kreditgivers vegne, og at det derfor er kreditformidleren, som er underlagt en pligt til at foretage en kreditværdighedsvurdering. En kreditformidler vil i lighed med en kreditgiver, jf. ovenfor, skulle have den nødvendige registrering og tilladelse til Finanstilsynet for at kunne anvende eSkatData.

Til § 5

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2025.

Det foreslås i *stk. 2*, at regler fastsat i medfør af indkomstregisterlovens § 7, stk. 5, jf. lovbekendtgørelse nr. 1305 af 20. november 2023, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af indkomstregisterlovens § 7, stk. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der ændres med loven, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering	Lovforslaget
	§ 1 I lov om et indkomstregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 1305 af 20. november 2023, som ændret ved § 348 i lov nr. 718 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:
	1. I § 7 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke: »Stk. 3. Skatteforvaltningen i Grønland har terminaladgang, jf. stk. 1, til de oplysninger i indkomstregisteret, som efter eller i medfør af artikel 26 i aftale mellem den danske regering og Grønlands landsstyre til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v. og den bistanndsaf-tale, der er optaget som bilag til denne aftale, skal udveksles auto-matisk fra Danmark til Grønland.« Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.
§ 7. --- Stk. 2 og 3. --- Stk. 4. Told- og skatteforvaltnin-gen indgår aftaler med hver enkelt af de i stk. 1 eller 2 nævnte myn-digheder m.v. om terminaladgang til indkomstregisteret.	2. I § 7, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1 eller 2« til: »stk. 1-3«.
Stk. 5. Skatteministeren fastsætter efter aftale med videnskabsministe-ren regler for behandling af oplys-ninger i indkomstregisteret og om adgang til oplysninger i indkomst-registeret efter stk. 1-4 og § 6, her-under:	3. I § 7, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »videnskabsministeren« til: »ministeren for digitalisering og li-gestilling«, og »stk. 1-4« ændres til: »stk. 1-5«.

1) Adgangskontrol til indkomstregisteret. 2) Adgangen til at få stillet oplysninger fra indkomstregisteret til rådighed, herunder i form af advis-ordninger. 3) Overførsel af oplysninger fra indkomstregisteret. 4) Beskyttelse af oplysninger registreret i indkomstregisteret eller overført herfra. 5) Anvendelse af oplysninger i registeret. 6) Betaling for adgang til og anvendelse af indkomstregisteret.	
§ 7 A. Virksomheder, der yder lån eller formidler lån, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger i indkomstregisteret, som er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer. Virksomheder, der udbyder leasing af motorkøretøjer, og som enten er en registreret virksomhed i medfør af registreringsafgiftslovens § 14 eller er undergivet tilsyn efter hvidvaskloven, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger i indkomstregisteret, som er nødvendige til brug for en konkret vurdering af den registreredes betalings-evne. Stk. 2-5. ---	4. I § 7 A, stk. 1, 1. pkt., ændres »Virksomheder, der yder lån eller formidler lån,« til: »Kreditgivere og kreditformidlere«.
	§ 2 I lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovbekendtgørelse nr. 6 af 7. januar 2022, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 2221 af 29. december 2020 og senest

UDKAST

	ved lov nr. 1566 af 12. december 2023, foretages følgende ændring:
§ 3 A. Virksomheder, der yder lån eller formidler lån, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger om gæld, som inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, og som er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer. <i>Stk. 2-4. ---</i>	1. I § 3 A, <i>stk. 1</i>, ændres »Virksomheder, der yder lån eller formidler lån,« til: »Kreditgivere og kreditformidlere«.
	§ 3 I skatteindberetningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 15 af 8. januar 2024, foretages følgende ændring:
§ 15 b. Virksomheder, der yder lån eller formidler lån, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger, der er indberettet efter § 15, når de er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer. Virksomheder, der udbyder leasing af motorkøretøjer, og som enten er en registreret virksomhed i medfør af registreringsafgiftslovens § 14 eller er undergivet tilsyn efter hvidvaskloven, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger, der er indberettet efter § 15, som er nødvendige til brug for en konkret vurdering af den registreredes betalingsevne. <i>Stk. 2-5. ---</i>	1. I § 15 b, <i>stk. 1, 1. pkt.</i>, ændres »Virksomheder, der yder lån eller formidler lån,« til: »Kreditgivere og kreditformidlere«.
	§ 4 I skattekontrollloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 12 af 8. januar 2024, som ændret ved § 9 i lov nr.

	482 af 22. maj 2024, foretages følgende ændringer:
§ 1. --- <i>Stk. 2.</i> Told- og skatteforvaltningen kan til brug for skatteansættelse og opgørelse af skattepligt anmode om oplysninger fra tredje- mand efter reglerne i afsnit II og skatteindberetningsloven. <i>Stk. 3. ---</i>	1. I § 1, <i>stk. 2</i>, ændres »skatteansættelse og opgørelse« til: »indberetningskontrol, kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat, skatteansættelse og afgørelse«.
§ 59. --- <i>Stk. 2. ---</i> <i>Stk. 3.</i> Oplysningerne, jf. <i>stk. 1</i> og <i>2</i>, skal være nødvendige for skattekontrollen. Opbevares oplysningerne i elektronisk form, kan told- og skatteforvaltningen forlange, at oplysningerne udleveres i et anerkendt filformat i elektronisk form eller indsendes digitalt i et anerkendt filformat. § 61. --- <i>Stk. 2</i> og <i>3. ---</i> <i>Stk. 4.</i> Oplysningerne, jf. <i>stk. 1</i>, skal være nødvendige for skattekontrollen. Opbevares oplysningerne i elektronisk form, kan told- og skatteforvaltningen forlange, at oplysningerne udleveres i et anerkendt filformat i elektronisk form eller indsendes digitalt i et anerkendt filformat.	2. I § 59, <i>stk. 3, 1. pkt.</i>, og § 61, <i>stk. 4, 1. pkt.</i>, indsættes efter »skattekontrollen«: », indberetningskontrollen eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat«.
§ 61. Offentlige myndigheder, erhvervsdrivende og juridiske personer, som ikke er erhvervsdrivende, skal efter anmodning give told- og skatteforvaltningen oplysninger til brug for kontrol af en identificerbar fysisk eller juridisk persons	3. I § 61, <i>stk. 1</i>, indsættes efter »skatteansættelse«: », indberetningskontrol eller kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat«.

skattepligt eller skatteansættelse, jf. dog stk. 3. <i>Stk. 2 og 4. ---</i>	
§ 70. Finansielle virksomheder, der yder lån eller formidler lån, kan med samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger, som indgår i den seneste årsopgørelse, og som er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer. Virksomheder, der udbyder leasing af motorkøretøjer, og som enten er en registreret virksomhed i medfør af registreringsafgiftslovens § 14 eller er undergivet tilsyn efter hvidvaskloven, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger, som indgår i den seneste årsopgørelse, og som er nødvendige til brug for en konkret vurdering af den registreredes betalingsevne. <i>Stk. 2-5. ---</i>	4. I § 70, stk. 1, 1. pkt., ændres »Finansielle virksomheder, der yder lån eller formidler lån,« til: »Kreditgivere og kreditformidlere«.